

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 13/12
07.03.2012. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Bate Cvetkovića, predsednika veća, Nevenke Važić, Anđelke Stanković, Ljubice Knežević-Tomašev i Veska Krstajića, članova veća, sa savetnikom Vesnom Veselinović, zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljenog Z.P., zbog krivičnog dela nedavanje izdržavanja iz člana 195. stav 1. Krivičnog zakonika, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz broj 133/12 od 10.02.2012. godine, podignutom protiv pravnosnažne presude Apelacionog suda u Beogradu KŽ1 broj 3483/11 od 01.12.2011. godine, u sednici veća održanoj u smislu člana 422. stav 3. ZKP-a, dana 07.03.2012. godine, doneo je

P R E S U D U

Delimično se UVAŽAVA zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz broj 133/12 od 10.02.2012. godine, kao osnovan, pa se utvrđuje da je pravnosnažnom presudom Apelacionog suda u Beogradu KŽ1 broj 3483/11 od 01.12.2011. godine povređen zakon - odredba člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, dok se zahtev za zaštitu zakonitosti u delu koji se odnosi na povredu krivičnog zakona iz člana 369. tačka 1. ZKP-a ODBIJA kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Osnovnog suda u Šapcu K. 2625/10 od 23.03.2011. godine, okrivljeni Z.P. na osnovu člana 355. tačka 1. ZKP-a oslobođen je od optužbe da je izvršio krivično delo nedavanje izdržavanja iz člana 195. stav 1. KZ te je odlučeno da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Presudom Apelacionog suda u Beogradu KŽ1 3483/11 od 01.12.2011. godine povodom žalbi Osnovnog javnog tužioca u Šapcu i punomoćnika zakonskog zastupnika maloletne oštećene T.P., a po službenoj dužnosti, prinačena je prvostepena presuda tako što je okrivljeni Z.P. na osnovu člana 355. tačka 2. ZKP oslobođen od optužbe da je izvršio krivično delo nedavanje izdržavanja iz člana 195. stav 1. Krivičnog zakonika, te je odlučeno da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava Republike Srbije.

Republički javni tužilac podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti protiv pravnosnažne presude Apelacionog suda u Beogradu KŽ1 broj 3483/11 od 01.12.2011. godine zbog povrede krivičnog zakona iz člana 369. tačka 1. ZKP i bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, sa predlogom da Vrhovni kasacioni sud uvažanjem zahteva za zaštitu zakonitosti utvrdi da su prvostepenom i drugostepenom presudom učinjene napred citirane povrede krivičnog zakona i bitna povreda odredaba krivičnog postupka i to u korist okrivljenog Z.P. donošenjem oslobađajućih presuda.

Vrhovni kasacioni sud je održao sednicu veća u smislu člana 422. stav 3. ZKP-a u prisustvu okrivljenog Z.P., a u odsustvu uredno obaveštenih Republičkog javnog tužioca i branioca okrivljenog, advokata S.J., na kojoj sednici je razmotrio spise predmeta zajedno sa navedenom pravnosnažnom presudom, pa je po oceni navoda u zahtevu za zaštitu zakonitosti, našao:

Zahtev je delimično osnovan.

Vrhovni kasacioni sud nalazi da se osnovano zahtevom za zaštitu zakonitosti ističe da je pravnosnažnom presudom Apelacionog suda u Beogradu KŽ1 3483/11 od 01.12.2011. godine povređen zakon time što je učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP, jer je izreka drugostepene presude protivrečna razlozima u pogledu zakonskog osnova po kome je okrivljeni Z.P. oslobođen od optužbe da je izvršio krivično delo nedavanje izdržavanja iz člana 195. stav 1. Krivičnog zakonika.

Naime, u obrazloženju drugostepene presude (strana 3 stav 3) navodi se da je na osnovu presude Opštinskog suda u Koceljevi P.br.223/03 od 22.10.2003.godine utvrđeno da je okrivljeni obavezan da na ime izdržavanja svoje maloletne ćerke plaća doprinos u visini od 22% od mesečne zarade koju kao zaposleno lice ostvaruje kod poslodavca GSP Beograd i da je na osnovu izveštaja GSP Beograd od 07.12.2010.godine utvrđeno da okrivljeni od 16.07.2006.godine više nije bio u radnom odnosu u tom preduzeću. Na osnovu činjenice da okrivljeni više nije bio zaposlen u preduzeću gde je bio u radnom odnosu u vreme kada je doneta sudska presuda kojom je utvrđena njegova dužnost izdržavanja maloletnog deteta, drugostepeni sud nalazi da okrivljeni nije bio u mogućnosti da daje izdržavanje za svoju maloletnu ćerku u iznosu i na način kako je to utvrđeno izvršnom sudskom odlukom.

Po nalaženju ovog suda izneti navod da okrivljeni iz napred navedenog razloga nije bio u mogućnosti da daje izdržavanje za svoju maloletnu ćerku ukazuje na postojanje opravdanog razloga zbog koga okrivljeni nije davao izdržavanje, što predstavlja poseban osnov isključenja protivpravnosti ovog dela predviđen u čl.195. st.2. KZ i da sledstveno tome, delo za koje je okrivljeni optužen nije krivično delo, što je zakonski osnov za oslobođenje od optužbe po čl.355. tač.1. ZKP-a. S obzirom na navedeno razlozi drugostepenog suda su u suprotnosti sa izrekom drugostepene presude u kojoj je navedeno da se okrivljeni

oslobađa od optužbe primenom čl.355. tač.2. ZKP-a (nije dokazano da je okrivljeni učinio delo za koje je optužen), pa je s toga izreka drugostepene presude protivrečna razlozima što čini bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz čl.368. st.1. tač.11. ZKP-a, na koju se osnovano ukazuje u podnetom zahtevu.

Vrhovni kasacioni sud se svojom presudom ograničio samo na to da utvrdi navedenu povredu zakona učinjenu drugostepenom presudom. Ovo s toga, što je bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 368. stav 1. tačka 11. ZKP-a po svojoj prirodi apsolutna povreda i osnov je za ukidanje presude a što bi u ovom slučaju bilo na štetu okrivljenog koji je pravnosnažnom presudom oslobođen od optužbe.

Ocenjujući dalje navode zahteva Republičkog javnog tužioca, Vrhovni kasacioni sud nalazi da se zahtevom neosnovano ukazuje da je drugostepeni sud povredio i odredbe člana 369. tačka 1. ZKP, imajući u vidu da Republički javni tužilac u zahtevu nije dao razloge u čemu se sastoji navedena povreda krivičnog zakona učinjena u drugostepenom postupku u korist okrivljenog, zbog čega je zahtev za zaštitu zakonitosti u ovom delu odbijen kao neosnovan.

Vrhovni kasacioni sud je imao u vidu da se u zahtevu za zaštitu zakonitosti predlaže da Vrhovni kasacioni sud svojom presudom utvrdi da su nižestepenim presudama učinjene navedene povrede zakona, ali je ovaj sud našao da je zahtev podignut samo protiv drugostepene presude jer se u konkretnom slučaju ovaj vanredni pravni lek nije ni mogao podneti protiv prvostepene presude. Ovo stoga što je drugostepeni sud nakon pretresa održanog na osnovu člana 377. stav 5. ZKP-a utvrdio drugačije činjenično stanje i preinačio prvostepenu presudu, tako što je primenom člana 355. tačka 2. ZKP-a okrivljenog oslobodio od optužbe da je izvršio predmetno krivično delo, pa je time drugostepenom presudom zamenjena prvostepena presuda koja formalno više ne egzistira.

Iz iznetih razloga, Vrhovni kasacioni sud je, postupajući na osnovu člana 30. stav 1. Zakona o uređenju sudova, i primenom člana 425. stav 1. i 2. ZKP-a, samo utvrdio povredu zakona, ne dirajući u pravnosnažnu sudsku odluku s obzirom na napred iznete razloge, dok je na osnovu člana 424. ZKP zahtev u ostalom delu odbio kao neosnovan i odlučio kao u izreci presude.

Zapisničar-savetnik

Predsednik veća-sudija

Vesna Veselinović

Bata Cvetković